

Pletu,pletu pomlázku

1. Seznámení dětí se zvyky a obyčeje Velikonoc

Pomlázka a vajíčka

Pomlázka a barvená nebo zdobená vajíčka jsou nejvýraznější symboly Velikonoc.

Pomlázka by měla být vlastnoručně pletená z vrbových proutků a ozdobená stuhami. Podle pranostik totiž mladé proutky vrby přináší zdraví a mládí každé dívce nebo ženě, která s nimi dostane našleháno. Počet stuh označuje, kolik dívek a žen pomlázka při koledě o velikonočním pondělí takzvaně „pomladila“

Vajíčka jsou odměnou za vyšlehání. Chlapci a muži dostávají vajíčka barvená, malovaná i jinak různě zdobená. Vzhled vajíček velmi často vychází z regionálních a místních zvyklostí a svůj význam mají i barvy.

Koledování

Koleda o velikonočním pondělí patří k dosud stále dodržovaným a oblíbeným velikonočním zvykům. Na koledu chodí zásadně jen chlapci a muži. Tradiční odměnou za koledu jsou vajíčka, mohou to ale být i sladkosti a velmi často to také je sklenička alkoholu.

Velikonoční říkanky a básničky, Pečení Beránka, Vysévání obilí.....

2. Setí osení s dětmi do kelímků, květináčů..., sledování růstu a péče o osení.

3. Výroba zápichu do osení :

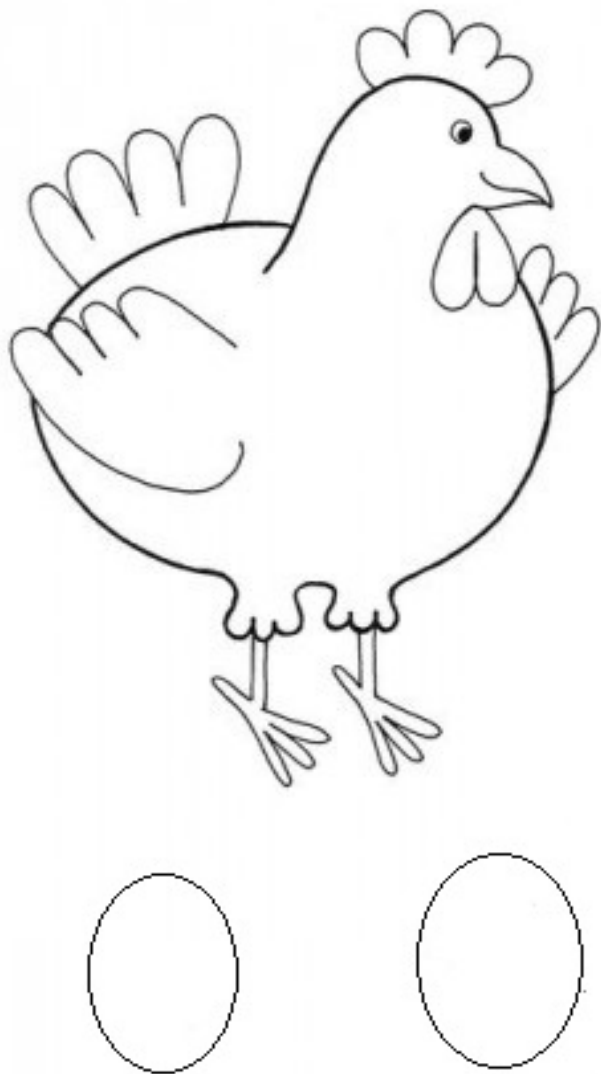
4. Cvičit rozeznávání a rozlišování barev

5. Procvičování Číselné řady 1-5, 1-10 (např. počítání papírových vajíček...)

6. Návěst Velikonoční básničky:

„Hody, hody, zdravíčko,
dejte klukům vajíčko.
Na pomlázku mašli,
že k vám cestu našli.
V trávě hopsá zajíček,
nese kópu vajíček,
Žluté, modré, červené,
Všechny jasně zbarvené.

7. Pracovní list – dokreslí slepičce vajíčka

8. Velikonoční pohádka na dobrou noc

Křemílek s Vochomůrkou jsou unavení a chystají se spát. Aby se jim dobře odpočívalo, přečte jim sluníčko velikonoční pohádku o zajíčkovi Kuliferdovi. V pohádce se také objeví spousta jiných zvířátek. Když nějaké uslyšíš, zkus si jeho název vytleskat (např. „za – jí – ček“, „so – va“). Dospělý ti také může přečíst jednoduchý úkol v závorce (např. „nádech nosem“ – předvedeme nádech nosem, jako bychom čichali ke květině). Teď už se ale hezky přitul, přikryj dečkou a pozorně poslouchej. Pohádka začíná.

Velikonoční pohádka o zajíčkovi Kuliferdovi

Bylo krásné slunečné ráno. Celá příroda se probouzela a ve vzduchu bylo cítit jaro. Ptáci vesele štěbetali a na louce zvědavě vykukovaly první květiny. Někde se ze zelené trávy usmívaly bílé sedmikrásky, jinde zase zlatovlasé pampelišky. Na loukách se roztančila spousta barevných kuliček. A vzduchem se linula nádherná vůně (nádech nosem). Hmmm, tak voní jaro... Z lesa se ozývalo ťukání do stromu: ťuky ťuky ťuky ťuk. To pan datel, doktor lesa, už měl plný zobák práce. Kontroloval po zimě celý les. Pod vzrostlým dubem měla pelíšek zajecí rodinka. Zajíčci právě radostně tančili: narodil se jim syn. Když vykoukl na svět, měl takový kulišácký výraz, že mu hned začali říkat Kuliferda. Zajíček to byl zvědavý a neposedný. Očička mu radostně jiskřila, všechno ho zajímalo a pořád se na něco vyptával. Také se moc rád seznamoval s ostatními obyvateli lesa, louky, jezírka i potůčku. Tak se brzy skamarádil s veverkou, sovou, beruškou i rybkou. Jednoho dne vyběhl zajíček Kuliferda dál od jejich dubu. Dostal se až k domečku, ve kterém bydleli lidé. Zajíček Kuliferda se schoval za rozkvetlý keř zlatého deště a pozorně naslouchal. Člověčí maminka a tatínek zrovna povídali svým dětem o Velikonocích. Kuliferda ale moc nerozuměl lidské řeči a nevěděl, co to ty Velikonoce jsou. Rychle

běžel do lesa k velké dutině stromu, kde bydlela jeho kamarádka, moudrá sova. Ta Kuliferdovi moc ráda vše vysvětlila. „Velikonoce jsou svátky jara. Lidé i zvířátka mají na jaře velikou radost, že zase sluníčko více hřeje, že se rodí mláďátka a vše kvete. Dívky na Velikonoční pondělí barví vajíčka a kluci pletou pomlázku. Pak chodí koledovat od domu k domu. Říkají velikonoční básničky a každou dívku, malou i velkou, jemně poplácají pomlázkou po zadečku. Holky jim dávají do košíčku barevná vajíčka. Lidské děti také hrají jednu moc hezkou hru. A víš co, Kuliferdo? Já ji pro tebe připravím.“ Uběhl týden. Zajíček Kuliferda už se nemohl dočkat, co pro něj sova připravila. „Tak, Kuliferdo, připrav si košíček a hledej na louce mezi kytičkami barevná vajíčka!“ Kuliferda měl ohromnou radost a dal se do hledání. Také kamarádi z okolí mu přišli na pomoc. Všechna zvířátka hra náramně bavila. Všichni společně posbírali vajíčka a opatrně je vložili do košíčku. „Skvělé,“ pochválila je sova. „Hezky jste si navzájem pomohli a ještě jste si užili spoustu zábavy.“ Sova se usmála, všem zamávala a rozloučila se. A protože už se blížil večer, všichni byli moc unavení a byl čas jít spát. Kuliferda se se všemi rozloučil, poděkoval a odhopsal do svého pelíšku pod dubem. Usínal s úsměvem na tváři a těšil se na další jarní den. Děti, také se Vám líbilo, jak si zvířátka navzájem pomáhala? A že jim to společně šlo moc hezky, vidíte? Podařilo se jim nasbírat plný košík vajíček. A tak jako si pomáhala zvířátka v pohádce, tak i my, lidé, si můžeme vzájemně pomáhat. Můžeme mamince pomoci s prádlem, nechat v autobuse sednout starší paní nebo pomoci mladšímu sourozenci zavázat botičky. Jistě Vás bude za každý dobrý skutek hřát u srdíčka. Ale teď už je čas jít spinkat. Zazvonil zvonec a pohádka je konec. Dobrou noc Vám přeje sluníčko, Křemílek a Vochomůrka.

Čerpání námětů činností (www.milujiveelikonoce.cz, www.pinterest.cz, www.babyweb.cz)